

Deutrudljivi pridnosti spodbadal, rekoč: „Visokočastiti in blagorodni gospodje! v svojem in v imenu vsih svojih so- učencov terdno obljubim, da se vedno zvesto bomo vde- ležvali dobrot, ki jih šola deli! Že zdaj smo radi v šolo hodili; zato je sedanja šolska izba premajhna in se boraz- širiti mogla; še rajši bomo pa zanaprej v šolo hodili, ker vémo, koliko lepega smo tu slišali, koliko koristnega se tu naučili! Moji bratje in moje sestre! Pač žal bo kdaj na- šim verstnikom, kateri nočejo v šolo hoditi in se raji okoli klatijo in postopajo, kadar se mi pridno učimo. Žal bo kdaj staršem, kateri so le iz zanikernosti svoje otroke domá der- žali, ko vidili bodo svoje otroke neumne, neotesane, druge pa za nebesa in kmetijo izurjene, omikane“.

Po tem govoru so zapeli učenci in učenke pesmice, ki so jo gosp. Marešič zložili. Dam Vam tudi od pesmice te le sledeče verstice za poskušnjo, ker vé, da ne mo- rete celega lista napolniti le z našimi zadevami.

Kot v vertu se divje drevesa
In rožce premnoge žlahné,
Se v šoli za svet in nebesa
Umetnost in čednost sadé.
Le v šolo hodimo,
Se pridno učimo.
Častimo Boga!

Kdor hoče se pridno učiti,
Že pride izurjen iz šol,
Vé dobrega dost pridobiti,
Je moder tud delave na polj;
Le v šolo hodimo
i. t. d.

Iz Ljubljane 16. aug. V Ljubljani je še zmiraj malo kolere; v vsem skupaj jih je od začetka do danes le 42 umerlo; danes je le eden umerl; veliko veliko jih je pa, ki imajo drisko, in jim kruli in ropoče po trebuhu. Z veseljem se prepričujemo, da noben pameten ne zane- marja driske, ampak da se vsak teh berž vleže v po- steljo, se greje, in nič družega ne vživa kakor poma- lem vroče kamilične vode, dokler se ne spotí prav do- bro in znebi bolezni; moramo pa vendar tudi povedati, da se ne manjka nespametnih in prederznih ljudi, ki ne po- rajtajo driske, če jih tudi 10 in 20krat na dan nadležje, čeravno bi imelo vsem znano biti, da driska je že ko- lere začetek, kateri se pa večidel lahko zatreti dá, ako se v nemar ne pušča. Po kmetih pa se še zmiraj raz- širjuje, in zdravilski odbor je v „Laib. Zeit.“ oznanil, da do 16. t. m. jih je zbolelo v vsem 5732, umerlo 1517, ozdravilo se jih je 2170, bolnih ostalo 2045. Ker so bol- niki po mnozih vaséh raztreseni in se zatega voljo več zdravnikov potrebuje, domačih pa manjka, je sl. minister- stvo na prošnjo vis. deželnega poglavarstva te dni poslalo 4 zdravnike iz Dunaja, in jih bo menda še več, ako bo potreba in jih bo moč dobiti. Na prošnjo, ki jo je razgla- sil zdravilski odbor, so se že začeli stekati milodari za bolne in revne zdrave v taci krajih, kjer kolera razsaja, ki pa se ne delijo v dnarji, ampak v živežu (jubi, mesu, kruhu, soli in po potrebi tudi v vinu).

Novičar iz raznih krajev.

Višja sodnija je unidan v neki pravdi razsodila takole: Če se je kdo zavezal v kaki pogodbi, da hoče plačevati davke, ki spadajo na kako zemljišče, se mu vendar ne more naložiti, da bi tudi odrajeval tisto tretjinko (dri- teljc), ki se plačuje kot priklada na zemljišni in hišni da- vek, ker ta priklada ne veljá za zemljišni da- vek, ampak za davek od dohodkov. — Čudno! da na Dunaji je 2. polovico tega mesca rezeni kruh ložji; v prvi polovici tega mesca je vagal hleb za 2 groša 1 funt in 17 lotov, sedaj pa vaga 1 funt in 15 lotov. — Pogostoma se na železnici blizo Dunaja primerjajo ne- sreče; zadnjo saboto ponoči je priletel spet vozovlak z ljudmi na vozovlak z blagom, ki je po nemarnosti na železnici se ustavil, s tako silo, da se je zdrobilo 11 voz in je zraven višjega kondukterja še 4 vojakov mahoma

mertvih obležalo, 30 družih pa manj ali bolj poškodovanih bilo. Preiskava se je pri ti priči začela, ker pravica terja, da se ojestro kaznuje, kdor je nesreče kriv. — Dunajska kmetijska družba je v poslednjem zboru enoglasno poter- dila, da se ne more skrivati, da kmetijstvo v našem cesarstvo očitno zastaja za kmetijstvom ptujih de- žel, in da je živa potreba, ga na bolje spraviti. Sklenjeno je tedaj bilo, naj odbori posamnih razdelkov, ki se pečajo s poljedelstvom, senožetstvom, gojzdnarstvom itd., do pri- hodnjega velikega zbora pozvejo vzroke slabejega kme- tovanja in pomočke, kako jih odpraviti, da bo potem družba visoki vladi nasvetovati mogla, kaj naj se stori, da se spravi kmetijstvo našega cesarstva na bolji stan. — Iz vojske v Krimu še nič novega; iz morske vojske na iz- hodnjem morji pa se je zvedilo, da vojne angležke in francozke barke so začele 9. dan t. m. strašno bombe metati in so jih neprenehoma metale dva dni in dve noči na rusovsko terdnjavo Sweaborg tako, da je večidel terdnjave pogo- relo in Rusov grozno veliko pokončanih. Sweaborg (ka- kor Kronstadt) je terdnjava v finskiem zatoku, na 7 oto- kih leta 1749 s stroški 3 milijonov tolarjev sozidana, krije važno luk (ladjostajo) Helsingfors in je poglavna oro- žnica finske velike knežije. Več od te hude morske bitve se bo še le zvedilo. — Iz Varšave se 11. t. m. piše, da v drugi polovici tega mesca je bil rusovski car namenjen s svojima bratoma Nikolajem in Mihelom čez Odeso v Sevastopolj priti, in, kakor je obljubil, junaskim bra- niteljem tega bojišča osebno opraviti zahvalo rajnega očeta svojega, cara Nikolaja. — V torek je bil skle- njen državni zbor v Londonu; zdaj imajo ministri za več časa vso odgovornost zavolj vojske v svojih rokah. — Kraljica angležka pride danes v Pariz, kjer bo 10 dni ostala. — Gerško ljudstvo s kraljem svojim vred je sedaj tako zaterto od ministrov, ki delajo le, kar jim An- gleži in Francozi velevali, da se ne vé kakošen bo konec teh homatij. Kralj je le senca vladarja, vladarstvo je v oblasti ministrov, ki obračajo plajšč po vetru iz Lon- dona in Pariza. Sploh se vidi, da Francozi in Angleži stegujejo svoje roke čedalje bolj čez vse, kar je turškega in Turčii bližnjega, — pa še dalje. Laške dežele stojé v Parizu še zmiraj na čelu neke skrivnostne politike. — Vladni časnik v Madridu je začel oznanovati cerkvene lastnine, ki imajo še ta mesec po očitni dražbi prodane biti. Povsod se duhovšina zoperstavlja ti sili tako, da der- žavnega komisarja spremljata župan in sodnik, sicer bi se ne mogel polastiti v cerkvenih arhivih shranjenih pisem. — Prepoved v Ameriki, da nihče ne smé prodajati žganja, ne bo nič opravila, ker na enkrat, kakor petelin na strehi, se je zasukala ta prepoved le zoper prodajo domá (v Ameriki) napravljenega žganja, in že se na vsih žganjar- jah berejo napisi, „tù se prodaja samo iz ptujih dežel pri- peljana žganjica!“

Na Kropenčane, ki zunaj Kroe živé!

Tudi Kropo — Vaš rojstni kraj — je nemila kolera obiskala. Prosim Vas: usmilit se svojih rev- nih bolnih bratov; pošljite jim pomoči, ker revšina je velika, zato pa tudi pomoči obilno potrebuje. Bog vsegamogočni naj Vam stoterno poverne, kar bote milostni dali. Prosimo pa tudi lepo druge dobrotnike, ker vsak dar nam bo velika pomoč. Ravno slišim mertvaški zvon oznanovati ločenje nekega delavca iz tega sveta, ki je še danes zjutraj ob treh prisvo- jem navadnem delu v cajnarci bil.

V Kropi 14. augusta ob 12. uri opoldne.

J. Ev. Zupan.